

benytte Lejligheden til at henlede baade Udvalgets og Ministerens Opmærksomhed paa en Sag, som her mærkværdig nok ikke er talt om i en Række af Aar. Det er det fgl. Teater. I den gode gamle Tid var det et staaende Diskussionsemne; navnlig er der vistnok blevet holdt en Mængde Taler om de Understud, der stadig have vist sig her, og om de mange Penge, der ere gaaede med til at drive Teatret. Man hører ikke videre Tale om det nu, skøndt Gud skal vide, at Understudet paa ingen Maade kan siges at være taget af, tværtimod kommer der det ene Aar mere Underbalance end det andet. Dersom jeg kunde tænke mig, at jeg skulde have en Smule Tilhyn med en saadan Anstalt, tror jeg nok, det vilde staa for mig, som om det dog blev lidt overdrevet tilfids med disse Understud i Forhold til det Teatret yder. Jeg synes at Forholdene ved det fgl. Teater ere af den Bestaafenhed, at den højtærede Kultusminister skulde tænke alvorligt over, om der ikke her var noget at gøre. Det kunde dog, med al Agtelse for den nuværende Chef, tænkes, at han som alle andre dødelige kunde være bleven lidt gammel, saa han næppe var i Stand til, jeg havde nær sagt, at tøjle det Personale, han har under sig. Det saa i Fjor ud til, at det stillede lidt vel krasse Fordringer, og det gaar virkelig ikke an, at Folk ved en Statsinstitution, hvem det saa end er, have den Tanke, at de ikke kunne undværes. Det tror jeg er en forkert Tro at komme ind paa. Jeg kender heller ikke nærmere til, hvordan det forholdt sig med de mange Sygemeldinger o.s.v. Der var ganske vist dem, der sagde, at Personalet skulde lønnes saaledes, at dets Medlemmer ikke blev syge. Det forstaaer jeg mig nu som sagt ikke paa, men saa meget er vist, at i Forhold til, hvad Nationalteatret for Tiden yder, synes jeg nok, at den højtærede Minister selv maa synes, at det er lidt vel meget, der kræves til at dække denne Underbalance. Det er muligt, at Teaterforholdene ere skredne saaledes frem her hos os, at vi paa dette Felt, ligesom paa mange andre Omraader, maa gaa ad mere specielle Veje, og navnlig staaar det for mig, som om det vilde være rigtigt at holde det reciterende Skuespil for sig selv og Ballet og Opera, hvis vi skal have dem, for sig selv. Det er min Overbevisning, at med det Repertoire, der staaar til Raadighed for det fgl. Teater, vilde det reciterende Skuespil alene give et meget betydeligt Overskud. Det skulde ganske vist henvises til et i afsluttet Henseende lidt bedre Lokale end det nuværende, hvor Skuespillerne ikke havde nødig at ødelægge deres Stemmer ved at raabe for højt o.s.v. Det tror jeg vilde be-

tale sig; om det er en Illusion hos mig, veed jeg ikke. Nu kan man ganske vist sige, at Ballet og Opera ikke kunne staa paa egne Ben, men selv om de skulde have noget Tilskud, saa tror jeg dog nok, at vi alligevel herved kom ind i et bedre Spor. Jeg tænker mig det nærmest i den Form, at en eller anden dygtig Mand fik et fast Statstilskud og det fgl. Teater ikke kom til at staa saa meget under Statens direkte Drift som nu. Under alle Omstændigheder tror jeg nok, at en Røst fra dette Ting om, at der gik for mange Penge med til Teaterdriften, under normale Forhold vilde være paa sin Plads nu; men man hører mærkværdig nok ikke noget til det. Om det nu skyldes, at Folketingsmændene — og Landstingsmændene da ogsaa — have faaet Tribilletter, det veed jeg ikke; men saa meget er vist, at man nu ikke hører nogen Klage over, hvad der gaar med til Teaterdriften saaledes som før. — Der er paa Finanslooforlaget forlangt et ganske betydeligt Beløb til Jærnbanevæsenet, navnlig til Udvidelse af Stationerne paa Nordbanen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Udvidelser maa ske for Tiden ere nødvendige, men hvis vi faae den saameget omtalte Rysfbane, synes jeg, at der er forlangt lidt vel flot til disse nordsjællandske Jærnbanestationer; jeg synes nok, at de da maa ske kunde blive ved at være, som de ere. Det er imidlertid ikke den Slags Ting, der kan forhandles i det specielle her. Det bliver nærmere Finansudvalget og Ministeren, der maa forhandle denne Sag. — En Hentstilling vil jeg endnu gøre til den højtærede Minister angaaende Befordringsvæsenet. Det er med Hensyn til tredje Klasse's Vogne. Det er jo dem, der egenlig skaffe den største Indtægt. Vær saa venlig en Gang at sørge for at faae Sæderne stoppede der, saa vi tredje Klasse's Folk kunne køre lidt mere bekvemt. Man siger, at saaledes ere de i Udlandet, og det vilde da ikke være saa overordentlig meget forlangt, at de, som give Jærnbanerne deres væsentligste Indtægt, komme til at sidde en lille Smule mere bekvemt i Kupéerne, end de gøre for Tiden. Jeg tror, at der i det Hele taget gerne kunde vises en lille Smule mere Opmærksomhed mod tredje Klasse's Rejsende i den Retning, end der bliver gjort, da de andre Klasse's Vogne jo i alt væsentligt ere flod udstyrede. — Med disse Bemærkninger skal jeg saa standse, idet jeg beder Tinget undskylde, at jeg har opholdt dets Tid ved at fremsøre dem.

Tauber: Efter de Udtalelser, der i Gaar fremkom fra de ærede Medlemmer for Præstø Amts 6te Valgkreds (Wojßen) og